

DENÚNCIES

Ara, l'Orfeó de Sants

■ Un grup de cantaires de l'Orfeó de Sants ha anunciat que acudirà a la Fiscalia per denunciar presumptes irregularitats comptables i de gestió. Aquests cantaires consideren que hi ha «inquietants» paral·lelismes amb el cas Millet, perquè en la gestió dels dos orfeons s'ha produït una suposada ocultació d'informació i perquè en tots dos hi figura Raimon Bergós, l'exsecretari del patronat de la Fundació Orfeó - Palau de la Música Catalana i actual assessor jurídic de la junta de l'Orfeó de Sants. Al març passat, aquests cantaires ja van presentar una demanda contra la junta per vulnerar els estatuts de l'entitat arran de la imposició d'un nou projecte artístic. De fa temps, hi ha un enfrontament entre la junta, presidida per Joan Rovira, i gran part dels membres del cor històric. Els cantaires expliquen que, suposadament, Raimon Bergós va expulsar la seva advocada a empentes d'una assemblea de l'entitat.

De moment, és una simple especulació.

PAGAMENTS A LA TRIAS FARGAS
La Fundació Trias Fargas, vinculada a Convergència, va rebre 500.000 euros de la Fundació Orfeó - Palau de la Música Catalana entre els anys 1999 i 2008. Després que la notícia sortís a la premsa, els dirigents convergents no han tingut més remei que reconèixer-ho, si bé Oriol Pujol subratlla que tot és «legal» perquè els pagaments es van fer mitjançant transferències bancàries i els va auditar en el seu moment la Sindicatura de Comptes. No obstant això, la qüestió de fons és una altra: una fundació com la de l'Orfeó - Palau de la Música, que rep subvencions milionàries de les administracions públiques, pot fer pagaments a altres fundacions que depenen de partits polítics? La Fundació Trias Fargas va rebre aportacions anuals d'entre 60.000 i 120.000 euros. A banda, la Fundació Orfeó - Palau de la Música va contractar per a feines d'assessorament l'advocat Jaume Camps, exdiputat convergent, que ja va assistir Fèlix Millet quan aquest va ser condemnat el 1983 a dos mesos d'arrest per l'escàndol de Renta Catalana. La Fundació Olof Palme, encapçalada per l'ex-

Dos mossos entren al Palau de la Música al juliol passat.

dirigent socialista Anna Balletbó, també s'ha vist esquitxada pel cas Millet, ja que va rebre una aportació de 1.000 euros. Aquesta fundació no està vinculada al PSC, encara que al capdavant hi hagi una de les seves històriques militants.

UNA ABSÈNCIA: ELS MARAGALL
Fèlix Millet i Jordi Montull ja han dimitit, igual que les seves filles -Clara Millet, directora del Departament Internacional, i Gemma Montull, exdirectora financera-, però encara es manté en el càrrec la directora general, Rosa Garicano, que sempre ha tingut una estreta relació amb Millet. Rosa Garicano és filla del difunt Tomás

Garicano Goñi, exministre de Governació del règim franquista (1969-1973) i exgovernador civil de Barcelona (1966-1969), i esposa de Xavier Ribó, membre de la comissió delegada del Palau de la Música i germà de Rafel Ribó, actual Síndic de Greuges. Al patronat de la Fundació Orfeó - Palau de la Música Catalana hi ha un centenar de membres, en gran part vincu-

Oriol Pujol al·lega que els pagaments a la Trias Fargas són legals, però no s'han aclarit les feines per les quals va rebre 500.000 euros

lats a les «bones famílies» barcelonines, als quals aquest escàndol els ha agafat per sorpresa. Alguns al·leguen que Millet els tenia «enganyats», però el cert és que no controlaven què passava a la casa. Un activista cultural de la ciutat apunta a aquest setmanari que al patronat hi manca, curiosament, un dels grans noms de la burgesia catalana: no hi ha cap Maragall. Un membre d'aquesta estirp, Joan Anton Maragall, oncle de l'expresident Pasqual Maragall, va presidir l'Orfeó Català fins al 1978, quan es va produir una campanya en contra, que va comptar amb la col·laboració d'alguns periodistes dels qualificats de progressistes, que van ajudar Fèlix Millet a prendre el control de la casa.

ERNEST LLUCH JA EN VA AVISAR

En els més de trenta anys que Millet ha presidit l'Orfeó només ha tingut un crític: Ernest Lluç. En un article a *La Vanguardia*, datat el 16 de març de 2000, nou mesos abans de ser assassinat per ETA, Lluç advertia: «El Palau de la Música catalana s'ha oblidat de l'existència de l'Orfeó Català», que el tenia arraconat, marginat, ja que els actuals gestors només es preocupaven de les subvencions, d'emprendre obres i de concerts no orfeonístics. Quanta raó tenia. ©

2009/2010

Màsters i postgraus UB

Amb la UB, els teus somnis es fan realitat
Puja a la formació amb més prestigi

www.ub.edu

UNIVERSITAT DE BARCELONA